ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Δεκεμβρίου 1928 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 288

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ διαιτησιῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ, Βιομηχανικοῦ καὶ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἰωαννίνων. 1
Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ διαιτητῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀργοστολίου..... 2
Περὶ ἐγκρίσεως ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως πρὸς διευθέτησιν τῆς κοίτης τοῦ χειμάρρου Πόντζα..... 3

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ διαιτησιῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ, Βιομηχανικοῦ καὶ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἰωαννίνων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 50 τοῦ νόμου 184, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ, Βιομηχανικοῦ καὶ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἰωαννίνων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐγκρίνομεν κανονισμὸν διαιτησιῶν τοῦ εἰρημένου Ἐπιμελητηρίου, ἔχοντα οὕτω:

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἐνέργειαν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ Νόμου 184, ὡς ἐτροποποιήθη οὗτος ὑπὸ τοῦ Νόμου 1863, καὶ τοῦ ἀπὸ 2ας Νοεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος, Διαιτησίας Διαιτηταὶ δύνανται νὰ ἐκλεγῶσιν ὑπὸ τῶν διαφερομένων ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου μόνον ἐκ τοῦ εἰδικοῦ καταλόγου τοῦ συνταχθησομένου ἀνὰ διετίαν καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Ἐν τῷ Καταλόγῳ δύνανται νὰ περιληφθῶσι μέλη τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ ἄλλα πρόσωπα κατάλληλα κρινόμενα ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ μὴ ἔμποροι ἔτι.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὁρίζων κατὰ τὰ ἄρθρα 44 καὶ 45 τοῦ Νόμου Διαιτητὰς ἢ ἐπιδιαιτητήν, ἐκλέγει κατὰ προτίμησιν πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς τὸν κλάδον τοῦ ἐμπορίου ἢ τῆς Βιομηχανίας, εἰς ἣν ἀνήκει ἡ διαιτητικῶς κριτέα ὑπόθεσις.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Ἐπιμελητήριον ὁρίζει ἐκ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ, κατὰ προτίμησιν, τὸν ἔχοντα νομικὴν μόρφωσιν, ὅστις χρησιμεύει ὡς Γραμματεὺς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν Διαιτητῶν, συντάσσει τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ πρωτόκολλα καὶ τηρεῖ τὸ ἀρχεῖον τῶν Διαιτησιῶν καὶ βιβλία συμβιβασμῶν καὶ ἀποφάσεων, παραλαμβάνει τὰ εἰς αὐτὸν παραδιδόμενα παρὰ τῶν μερῶν σχετικὰ μὲ τὴν Διαιτησίαν ἀποδεικτικὰ καὶ ἄλλα ἔγγραφα, ἀριθμεῖ ταῦτα καὶ παρέχει ἀπόδειξιν παραλαβῆς των, ὑπέχει δὲ ἀτομικὴν εὐθύνην διὰ τὴν τυχὸν ἀπώλειαν ἢ φθορὰν τούτων (δύναται ὅμως νὰ ὁρίσῃ καὶ ὡς Γραμματέα ἕνα τῶν ὑπογραμματέων πολυμελοῦς Δικαστηρίου).

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰ διάδικα μέρη, ὅπως ἔγγραφα ἢ βιβλία περιέχοντα κατὰ τὴν κρίσιν των, μυστικὰ τῆς ἐπιχειρήσεώς των, καταθέτωσιν ἀντὶ τοῦ Γραμματέως παρὰ τῷ Προέδρῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὑποχρεουμένῳ τὴν φύλαξιν τούτων.

Τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καὶ βιβλίων ἐπιτρέπεται νὰ λάβωσι γνῶσιν μόνον οἱ διάδικοι, καὶ οἱ διαιτηταὶ καὶ οὗτοι δὲ μόνον καθ' ὅ μέρη σχετίζονται ταῦτα πρὸς τὴν ἐπίδικον διαφοράν, ἀπαγορευομένης πάσης τούτων ἀνακοινώσεως.

Ἄρθρον 3.

Οἱ Διαιτηταὶ συνέρχονται ἐν τινι τῶν αἰθουσῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου (ἐκτὸς ἂν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὁρίσῃ ἄλλον πρὸς τοῦτο τόπον).

Κατὰ τὰς συζητήσεις τῆς ὑποθέσεως δὲν δύνανται νὰ παρίστανται εἰ μὴ μόνον οἱ διάδικοι ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι τούτων, ὁ Ἐπιδιαιτητὴς καὶ ὁ Γραμματεύς.

Παρισταμένης ἀνάγκης πρὸς ἐξέτασιν δι' αὐτοψίας ἀντικειμένου τινός, ἔχοντος οὐσιώδη σημασίαν, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν, εἰς τὴν ἐπίδικον ὑπόθεσιν, δύνανται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν τόπον ἔνθα εὑρίσκεται τοῦτο, ἐφ' ὅσον ἡ προσκόμισις του ὑπὸ τῶν μερῶν εἶναι δύσκολος ἢ πολυδάπανος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 αἴτησις ἢ αἱ δηλώσεις ἐν γένει τῶν μερῶν ὑποβάλλονται τῷ Ἐπιμελητηρίῳ εἰς διπλοῦν.

Κάτοικοῦντος ἢ διαμένοντος τοῦ ἑνὸς τῶν μερῶν χωρὶς νὰ ἔχῃ διορισθῇ εἰδικὸς διὰ τὴν διαιτησίαν ἀντιπρόσωπός του, δέον ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 43 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 41 ὑποβαλλομένῃ τῷ Προέδρῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου αἰτήσει, ν' ἀναγράφηται ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐν ᾗ διαμένει ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις καὶ ἡ ἀκριβὴς αὐτοῦ διεύθυνσις, ὁ δὲ Πρόεδρος λαμβάνων τὴν αἴτησιν, ὀφείλει ἀμέσως ν' ἀνακοινώσῃ ταύτην τῷ καθ' οὗ αὕτη (ἀνεξαρτήτως τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 43 καὶ 46 ἐπιβαλλομένης τῷ αἰτοῦντι ὑποχρεώσεως πρὸς ἀνακοίνωσιν τῷ καθ' οὗ ἡ αἴτησις) διὰ τῆς ταχυτέρας ὁδοῦ, φροντίζων νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ἀσφαλοῦς εἰς τοῦτον ἐπιδόσεως.

Ἄρθρον 5.

Πᾶσαι αἱ αἰτήσεις, κλήσεις καὶ λοιπὰ ἐν γένει ἔγγραφα τῆς διαδικασίας τὰ ἀπευθυνόμενα εἴτε παρὰ τῶν διαδίκων πρὸς ἀλλήλους, τοὺς μάρτυρας, πραγματογνώμονας, εἴτε παρὰ τῶν διαιτητῶν πρὸς τοὺς διαδίκους, μάρτυρας καὶ πραγματογνώμονας, περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ὁποίων δὲν προνοεῖ εἰδικῶς ὁ νόμος, ὑποβάλλονται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις μεριμνᾷ περὶ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν διά τινος τῶν κλητήρων τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀνακοινοῦνται καὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τὰ πρὸς οἱονδήποτε ἀπευθυνόμενα καὶ σχετικὰ πρὸς τὴν διαιτησίαν.

Τὸ ἔγγραφον ἐγχειρίζεται εἴτε πρὸς ὃν ἀπευθύνεται τοῦτο προσωπικῶς εἴτε πρός τινα τῶν συνοίκων ἢ πρὸς τὸν εἰδικῶς διὰ τὴν περὶ ἧς πρόκειται διαιτησίαν ἀντιπρόσωπόν του.

Ἡ ἐγχείρισις τοῦ ἐγγράφου βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπιδόσαντος κλητῆρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἣν προσυπογράφει ὁ παραλαβὼν τὸ ἔγγραφον.

Περὶ τῆς τυχὸν ἀρνήσεως τῆς παραλαβῆς, ἢ τῆς ἀρνή-

σεως πρὸς συνυπογραφὴν τῆς ἐκθέσεως, γίνεται μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ κλητῆρος.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων προτεινομένη ἐξαίρεσις διαιτητοῦ, ἀναπληρωτοῦ του, τρίτου διαιτητοῦ ἢ ἐπιδιαιτητοῦ, κρίνεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς, καλουμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐντὸς 48 ὡρῶν, καὶ ἀποφαινομένης ἐντὸς 3 ἡμερῶν.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐντὸς 48 ὡρῶν, ἐφ' ὅσον δέ τις τούτων κατοικεῖ ἢ διαμένει ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου τηλεγραφικῶς.

Ἄρθρον 7.

Ὁ ὁπωσδήποτε ἀναπληρῶν τὸν ὁριστικὸν διαιτητὴν συνεχίζει τὴν ὑπόθεσιν εἰς ὃ σημεῖον εἶχεν αὕτη διακοπῇ ἕνεκα τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ πρώτου διαιτητοῦ, καθίσταται δὲ ἐνήμερος αὐτῆς ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε προσαχθέντων στοιχείων. Μόνον δὲ ἐν ἀπολύτῳ ἀδυναμίᾳ αὐτοῦ, κατὰ τὴν κρίσιν του, να πληροφορηθῇ λεπτομερῶς περὶ τῆς ὑποθέσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἐπανάληψις τῆς διαιτησίας ἢ μέρους αὐτῆς ἐνώπιον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8.

Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὁριστικῶς ἐκλεγέντων καὶ ἀποδεχθέντων διαιτητῶν, ὁρίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἣν πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς διαιτητάς, τρίτον διαιτητὴν καὶ ἐπιδιαιτητήν.

Ἄρθρον 9.

Ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν συνεφώνησαν περὶ τὸν διορισμὸν τοῦ τρίτου διαιτητοῦ καὶ ἐπιδιαιτητοῦ διορίζουσι τούτους οἱ διαιτηταὶ καὶ τούτων μὴ συμφωνούντων ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἄρθρον 10.

Οἱ διάδικοι παρίστανται αὐτοπροσώπως, τῆς δι' ἀντιπροσώπου, ἐγγράφως διοριζομένου, παραστάσεώς των, ἐπιτρεπομένης μόνον ἕνεκεν ἀσθενείας ἢ ἄλλων λόγων κρινομένων ὡς σοβαρῶν ὑπὸ τῶν διαιτητῶν.

Ὁ ἀντιπρόσωπος δέον νὰ ἦ συνεταῖρος ἢ ὑπάλληλος τοῦ διαδίκου ἢ καὶ ἄλλος τις ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει δέον οὗτος ἀπαραιτήτως νὰ ἦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἰωαννίνων.

Ὁ διορισμὸς τοῦ ἀντιπροσώπου γίγνεται δι' ἁπλῆς ἐπιστολῆς ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἄρθρον 11.

Μὴ ἐμφανισθέντων ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικάσιμον καὶ διὰ δευτέραν φορὰν ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ἄνευ προηγουμένης παρ' ἀμφοτέρων δικαιολογήσεως, κρινομένης ἐπαρκοῦς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, θεωρεῖται ἡ διαιτησία ὡς ματαιωθεῖσα.

Ἀπολειπομένου τινὸς τῶν διαδίκων ἄνευ προηγουμένης δικαιολογίας, κρινομένης ἐπαρκοῦς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται καὶ ἐρήμην τούτου.

Οἱ διαιτηταὶ προσπαθοῦν ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει νὰ συλλέξωσι καὶ οἱκοθεν πᾶν στοιχεῖον τεῖνον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, ἐπιβάλλοντες ἐν ἀνάγκῃ καὶ οἱανδήποτε κρίνωσιν ἀπόδειξιν, μὴ θεωρουμένης τῆς αἰτήσεως τοῦ παρισταμένου ἐκ τῶν μερῶν συνεπείᾳ τῆς ἀπουσίας τοῦ ἑτέρου ὡς ὁμολογημένης.

Δύναται δὲ τὸ διαιτητικὸν δικαστήριον ἂν κρίνῃ ἀναγκαῖον ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐξέτασιν δι' ἑτέραν ἡμέραν, παραγγέλλον τὴν ἐκ νέου κλήτευσιν τοῦ ἀπολειπομένου. Ἐν ᾗ περιπτώσει καὶ κατὰ τὴν νέαν δικάσιμον, ἥτις δὲν δύναται νὰ ἀφίσταται τῆς πρώτης πλέον τῶν 8 ἡμερῶν, δὲν παραστῇ ὁ ἀπολειπόμενος, οἱ διαιτηταὶ προβαίνουσιν εἰς τὴν περαιτέρω διάγνωσιν τῆς διαφορᾶς καὶ ἐρήμην αὐτοῦ κατὰ τ' ἄνω εἰρημένα.

Ἄρθρον 12.

Τὴν διεύθυνσιν τῆς συζητήσεως θὰ ἔχῃ ὁ τρίτος διαιτητής, ὅστις δίδει καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον εἰς τοὺς μάρτυρας, πραγματογνώμονας καὶ διαδίκους, ὑποχρεουμένους νὰ τηρῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν εὐκοσμίαν καὶ ἡσυχίαν.

Ὁ τυχὸν παρεκτρεπόμενος ἐκ τῶν διαδίκων κατὰ τὴν συζήτησιν ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν, δύναται ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς αἰθούσης τῆς συνεδριάσεως ἐντολῇ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν, ἐξακολουθοῦσαν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, θεωρουμένην δὲ ὡς διεξαχθεῖσαν κατ' ἀντιμωλίαν ἀμφοτέρων.

Ἄρθρον 13.

Ὁ ἐπιδιαιτητὴς ἐφ' ὅσον θὰ παρίστατο κατὰ τὴν συζήτησιν παρακολουθεῖ τὴν συζήτησιν μὴ μετέχων ὅμως τῶν διασκέψεων τῶν διαιτητῶν.

Ἐπελθούσης τυχὸν ἰσοψηφίας μεταξὺ τῶν διαιτητῶν προσκαλεῖται εἰς νέαν διάσκεψιν ὁ ἐπιδιαιτητής. Ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν θεωρεῖται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ κατὰ σχετικὴν ἢ ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ληφθεῖσα μεταξὺ τούτων καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.

Καταμεριζομένων τυχὸν τῶν ψήφων εἰς δύο ἀντιθέτους ἰσοψήφους μερίδας ἐπικρατεῖ ἡ ἀπόφασις τῆς μερίδος, εἰς ἣν προσετέθη ὁ ἐπιδιαιτητής.

Τῶν τεσσάρων δὲ διαιτητῶν ἐχόντων ἰδίαν γνώμην ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.

Ἄρθρον 14.

Οἱ διαιτηταὶ πρὶν ἢ ἐπιληφθῶσι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως ἀποπειρῶνται νὰ συμβιβάσωσι τὰ διάδικα μέρη.

Περὶ τοῦ ἐπιτευχθέντος συμβιβασμοῦ συντάσσεται ἔκθεσις εἰς διπλοῦν ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν διαιτητῶν καὶ τῶν διαδίκων καὶ κηρύσσεται ἐκτελεστή, συμφώνως τοῖς ἄρθροις 50 τοῦ νόμου 184 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος καὶ 124 ἐκ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 15.

Μὴ ἐπιτευχθείσης συμφωνίας, προβαίνει ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως, οἱ δὲ διάδικοι ἀναπτύσσουσι προφορικῶς τοὺς ἰσχυρισμούς των, ὑποβάλλοντες καὶ τὰ μὴ ὑποβεβλημένα πρότερον ὑπομνήματά των.

Ἄρθρον 16.

Ὁ Γραμματεὺς κρατεῖ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῶν διαιτητῶν, ἐν οἷς ἀναγράφει τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς συνεδριάσεως, τὰ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν, τοῦ Διαιτητοῦ καὶ Ἐπιδιαιτητοῦ, τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἢ ἀντιπροσώπων ἢ τὴν παρατήρησιν ὅτι δὲν ἐμφανίσθησαν, περίληψιν περιλαμβάνουσαν τὰ οὐσιώδη τῆς συζητήσεως, καθὼς καὶ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν διαδίκων, καὶ σύντομον μνείαν παντὸς οὐσιώδους συμβάντος ἐν τῇ συνεδριάσει. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο ὑπογράφεται παρὰ τῶν Διαιτητῶν.

Ἄρθρον 17.

Τὰ θέματα καὶ μέσα τῆς ἀποδείξεως ὁρίζουσιν οἱ Διαιτηταὶ κατ' ἰδίαν μὴ ὑποβαλλόμενοι εἰς οὐδένα περιορισμόν, δυνάμενοι νὰ ἐξετάσωσι καὶ μάρτυρας οὓς ἐγκρίνουσι καίτοι μὴ προταθέντες ὑπὸ τῶν διαδίκων.

Οἱ μάρτυρες προτείνονται ὑπὸ τῶν διαδίκων ἢ προσκαλοῦνται ὑπὸ τῶν Διαιτητῶν, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος ὁρισθέντα πρὸς ἐξέτασιν καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁριζομένην ὑπὸ τῶν Διαιτητῶν καὶ ἀνακοινουμένην εἰς πάντας τοὺς διαδίκους.

Οἱ Διαιτηταὶ δύνανται, μὴ συμφωνούντων τῶν διαδίκων εἴτε ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα εἴτε τὸν ἀριθμὸν ὧν πραγματογνωμόνων, νὰ ὁρίσωσιν οἴκοθεν τοιούτους, ὁρίζοντες δὲ κατ' οἰκείαν κρίσιν καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν δυνάμενοι νὰ διορίσωσι καὶ ἕνα μόνον.

Ἄρθρον 18.

Οἱ διαιτηταὶ δύνανται οἴκοθεν, εἴτε συνεπείᾳ αἰτήσεως τῶν διαδίκων νὰ καλέσωσιν ἐὰν ἐγκρίνωσι, τὴν προηγουμένην ὅρκισιν πραγματογνωμόνων ἢ μαρτύρων συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 50 τοῦ νόμου 184, ὡς ἐτροποποιήθη.

Μνεία τῆς ἀποφάσεως περὶ ὁρκίσεως ὡς καὶ ἡ κατάθεσις τοῦ ὁρκισθέντος καταχωρεῖται εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως.

Ἄρθρον 19.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων, διεξαχθείσης αὐτοψίας, συντάσσεται ἰδιαιτέρα ἑκάστοτε ἔκθεσις, ἀναγράφουσα τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν καὶ τὸν τρόπον τῆς πράξεως, τὰ ὀνόματα τῶν παραστάντων καὶ τὸ ἀντικείμενον ὁ ἀφορᾷ.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑπογράφεται παρὰ τῶν λαβόντων μέρος εἰς ταύτην προσώπων, γινομένης μνείας τοῦ λόγου δι' ὃν τις ἐκ τῶν μετασχόντων τῆς πράξεως ἠρνήθη νὰ ὑπογράψῃ.

Ἄρθρον 20.

Τὸν ἐπαγόμενον ἢ ἀντεπαγόμενον ὅρκον δύνανται νὰ ἐπιβάλωσιν ἢ μὴ οἱ διαιτηταὶ κατὰ τὴν κρίσιν των, δυνάμενοι νὰ ἐπιβάλωσιν οἴκοθεν εἰς ἕνα τῶν διαδίκων ἢ ἀναπληρωματικὸν ἢ ἀπαλλακτικὸν ὅρκον.

Οἱ διάδικοι ὀφείλουσι νὰ δώσωσι τὸν ὅρκον ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ταχθείσης προθεσμίας.

Οἱ διαιτηταί, ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ ὁ Πρόεδρος ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ δηθῇ ὁ ὅρκος, δύνανται πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς προθεσμίας, νὰ παρατείνωσι ταύτην πρὸς δόσιν αὐτοῦ ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις κατὰ τὴν κρίσιν των. Οἱ δὲ διαιτηταὶ δύνανται καὶ μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου προθεσμίας, νὰ τάξωσι τὴν νέαν τοιαύτην ἐν ᾗ περιπτώσει πείθονται κατὰ τὴν κρίσιν των, ὅτι συντρέχει περίπτωσις ἀνυπερβλήτου κωλύματος πρὸς ἐμπρόθεσμον δόσιν τοῦ ὅρκου.

Ἡ μὴ δόσις τοῦ ἐπιβληθέντος ὅρκου δὲν ἀποτελεῖ πάντοτε ὁμολογίαν ὑποχρεωτικὴν διὰ τοὺς διαιτητάς.

Ἄρθρον 21

Ὁ ὅρκος δίδεται αὐτοπροσώπως ὑπὸ τῶν διαδίκων, προκειμένου δὲ περὶ Ἐφαιρειῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων, ὑπὸ τοῦ νομίμως ἐκπροσωποῦντος αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, οὐχὶ δημοσίᾳ συνεδριάζοντος, ἢ Προξένου τῆς παροικίας ἢ διαμονῆς τοῦ ὁρκιστέου διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος.

Οἱ διαιτηταὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἔγγραφον περιέχον, προκειμένου μὲν περὶ ὅρκου διαδίκου, τὸ ὄνομα κλπ. τοῦ ὀμόσαντος, τὴν ταχθεῖσαν πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου ἡμέραν καὶ ὥραν ὡς καὶ τὸ θέμα τοῦ ὅρκου συγκεκριμένως διατετυπωμένον.

Προκειμένου δὲ περὶ ὅρκου μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων, καθορίζεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῶν διαιτητῶν ἡ ὑπόθεσις καὶ τὸ ἀντικείμενον ἐφ' οὗ θὰ ἐξετασθῶσιν οὗτοι.

Ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου τούτου τῶν διαιτητῶν ἀποστέλλει ἀμελλητὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δι' ἐγγράφου του πρός τε τοὺς διαδίκους, τοὺς πραγματογνώμονας καὶ τοὺς τυχὸν ἄνευ προτάσεως τῶν διαδίκων προσκληθέντας πρὸς ἐξέτασιν μάρτυρας καὶ πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην ἢ Πρόξενον, παρακαλῶν τούτους ὅπως δεχθῶσι τὸν ὅρκον τῶν διαδίκων, μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων.

Κατὰ τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου δύναται νὰ παρίστανται, μὴ ἀπαιτουμένης προσκλήσεώς του πρὸς τοῦτο, καὶ ὁ ἀντίδικος τοῦ ὀμόσαντος.

Ἀντίρρησις κατὰ τῆς ὁρκωμοσίας ἐπιτρέπεται μόνον ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Προξένου.

Περὶ τῆς ὁρκωμοσίας μαρτύρων, πραγματογνωμόνων ἢ διαδίκων συντάσσεται πρᾶξις τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Προξένου, ἀποστέλλεται δὲ αὕτη εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐντὸς 48 τὸ βραδύτερον ὡρῶν ἀπὸ τῆς ὁρκωμοσίας, ὅστις διαβιβάζει ταύτην ἀμελλητὶ πρὸς τοὺς διαιτητάς.

Ἄρθρον 22.

Ἀπολειπομένων τῆς ὁρκωμοσίας μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων, κρίνουσιν οἱ διαιτηταὶ ἂν πρέπῃ νὰ διορισθῶσιν ἄλλοι πραγματογνώμονες ἢ ἂν πρέπῃ νὰ δεχθῶσι πρὸς ἐξέτασιν ἀνωμοτὶ τοὺς μάρτυρας τοὺς κωλυθέντας ὁπωσδήποτε νὰ ὀμόσωσιν ἢ ἂν πρέπῃ νὰ ζητήσωσι καὶ πάλιν τὴν ὅρκισίν των.

Ἄρθρον 23.

Ἡ ὅρκισις τοῦ ἀντιδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος κατοικούντων εἰς μέρη ὅπου λειτουργοῦσιν Ἑλληνικὰ Προξενικὰ Δικαστήρια ἐνεργεῖται παρὰ τούτων ἀπευθυνομένου τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς ταῦτα οὐχὶ δὲ εἰς τοὺς Προξένους.

Ἀποφασισθείσης τῆς ὁρκίσεως ἀλλοδαποῦ, κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἢ προκειμένου περὶ ἡμεδαποῦ, κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος εἰς μέρος ἔνθα δὲν ὑπάρχε Ἑλληνικὴ Προξενικὴ Ἀρχή, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου διαβιβάζει εἰς τὸν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν Ἰωαννίνων, τὴν πρὸς ὅρκισιν πρόσκλησιν τῶν διαιτητῶν μὲ τὴν παράκλησιν, ὅπως διαβιβάσῃ ταύτην διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, εἰς τὸ ὑποδειχθησόμενον αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὡς ἁρμόδιον Δικαστήριον τῆς διαμονῆς τοῦ ὁρκιστέου διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος μὲ τὴν παράκλησιν, ὅπως δεχθῇ τούτους πρὸς ὅρκισιν.

Ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ ἁρμόδιον ἀλλοδαπὸν δικαστήριον δὲν κωλύεται ἐκ τῶν νόμων τοῦ τόπου νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν παράκλησιν ταύτην, καὶ ἄνευ μεσολαβήσεως Ἑλληνικοῦ δικαστηρίου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δύναται ν' ἀποταθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο εἴτε ἀμέσως, εἴτε διὰ τοῦ Ἕλληνος Προξένου.

Ἄρθρον 24.

Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν, ἐκτὸς ἐὰν κατοικῶσιν ἢ διαμένωσιν ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅτε οἱ διαιτηταὶ δύνανται νὰ ἀναθέσωσι τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν ἐν μὲν τῇ ἡμεδαπῇ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς των, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς τὸν Πρόξενον ἢ Προξενικὸν Δικαστήριον.

Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ τῆς καταθέσεως τῆς ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου διεξαχθείσης πραγματογνωμοσύνης. Ἐὰν ἡ κατὰ τὸν νόμον προθεσμία δὲν ἀρκῇ διὰ τὴν διάγνωσιν τῆς διαφορᾶς καὶ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως οἱ διαιτηταὶ δύνανται νὰ ζητήσωσι παράτασιν τῆς προθεσμίας καὶ ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον 47 τοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 25.

Περαιωθείσης τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαδικασίας καὶ προσαχθέντων πάντων τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν ἀναγ-

καίων στοιχείων, ὅπως κρίνωσιν ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, συνέρχονται οὗτοι πρὸς διάσκεψιν μὴ παρισταμένου τοῦ Ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως.

Ὁ νεώτερος ἐκ τῶν διαιτητῶν κρατεῖ σημείωμα τῶν αἰτιολογιῶν καὶ διατακτικοῦ τῆς ἀποφάσεως, ὅπερ παραδίδεται εἰς τὸν Γραμματέα πρὸς σύνταξιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

Προκυπτούσης διαφωνίας μεταξὺ τῶν διαιτητῶν κατὰ τὸ στάδιον τῆς διαδικασίας ἐπὶ παρεμπίπτοντος ζητήματος, καλεῖται ὁ Ἐπιδιαιτητὴς διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου πρὸς ἐπίλυσιν τῆς διαφωνίας ταύτης.

Διαφωνούντων δὲ τῶν διαιτητῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκδοτέαν ὁριστικὴν ἀπόφασιν, προσκαλεῖται ὁ Γραμματεὺς καὶ συντάσσει ἔκθεσιν περὶ τῆς διαφωνίας ἄνευ μνείας τῆς γνώμης ἑκάστου τούτων. Ἡ ἔκθεσις ὑπογραφομένη παρὰ τῶν Διαιτητῶν ὑποβάλλεται ἀμελλητὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις ἐντὸς 48 ὡρῶν καλεῖ τοὺς διαιτητὰς καὶ ἐπιδιαιτητὴν εἰς νέαν διάσκεψιν, καθ' ἣν ἀποφαίνεται ὁ ἐπιδιαιτητὴς συνταχθέντος ὑπὸ τούτου τοῦ σημειώματος τῆς αἰτιολογήσεως καὶ διατακτικοῦ τῆς ὑπὸ τοῦ Γραμματέως συνταχτέας ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 26.

Ἡ ἀπόφασις τῶν Διαιτητῶν συντάσσεται ἐγγράφως κατὰ τὸν τύπον τῶν Διαιτητικῶν ἀποφάσεων, περιέχει δὲ ἀπαραιτήτως 1) Τὰ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν, τρίτου Διαιτητοῦ καὶ Ἐπιδιαιτητοῦ λαβόντων μέρος εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως (γενομένης μνείας ἂν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως τῆς ἀποφάσεως ἐγένετο ἐκπλήρωσις τοῦ ὁριστικοῦ διαιτητοῦ), 2) Τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων μὲ τὴν παρατήρησιν ἂν οὗτοι ἐνεφανίσθησαν, ἢ ὄχι. 3) Σημείωσιν τῆς ὑπὸ δίκην ὑποθέσεως, ἥτοι ἔκθεσιν περιληπτικὴν καὶ κατὰ διηγηματικὸν τρόπον συντεταγμένην. Τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς εἰς ἀξίαν. 4) Τὸ αἰτιολογικὸν (ἐφ' ὅσον δὲν συνεφωνήθη ὑπὸ τῶν μερῶν ἡ ἔκδοσις ἀναιτιολογήτου ἀποφάσεως, 5) Τὸ διατακτικὸν περιέχον τὴν ἀπόφασιν τῶν διαιτητῶν δι' ἧς γίνεται δεκτὴ ἢ ἀπορρίπτεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ αἴτησις ἢ ἀνταγωγὴ (ὁσάκις ἐπετράπη ἡ συνεκδίκασίς της).

Ἄρθρον 27.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν θεωρεῖται ὡς ἐκδιδομένη καὶ διὰ τοῦτο ἀμετάκλητος ἅμα ὑπογραφῇ παρὰ τούτων τὸ περὶ ταύτης ἔγγραφον εἰς διπλοῦν κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ νόμου, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς ἐνώπιον τῶν διαδίκων ἀναγνώσεως αὐτῆς.

Ἡ ἀπόφασις καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς ταύτην ἔγγραφα φυλάσσονται ἐν τῷ ἀρχείῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐπὶ δεκαετίαν, ἐκτὸς ἐκείνων ἅτινα ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς ἀποδοτέα, καθ' ὃ ἀπαραίτητα εἰς τοὺς προσαγαγόντας ταῦτα διαδίκους.

Παρὰ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκδίδονται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν κατὰ τὴν δίκην συνταχθεισῶν ἐκθέσεων καὶ πρακτικῶν καὶ τῶν εἰς τοὺς διαιτητὰς τυχὸν ὑποβληθέντων ὑπὸ τῶν διαδίκων ὑπομνημάτων. Τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀντιγράφων τούτων βεβαιοῖ ὁ Πρόεδρος ἢ πᾶν ἄλλο πρόσωπον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἁρμόδιον πρὸς τοῦτο, κατὰ τὸν νόμον περὶ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων.

Ἄρθρον 28.

Ὁ ὑποβάλλων τὴν αἴτησιν περὶ διαιτησίας κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 40 παράγραφοι 2, 3 καὶ 4 τοῦ νόμου 184 ἢ ἀμφότεροι οἱ αἰτοῦντες εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 40 προκαταβάλλουσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἔναντι ἀποδείξεως τούτου τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 παράγρ. 4 τοῦ νόμου 1863 προβλεπόμενα δικαιώματα διεξαγωγῆς τῆς διαιτησίας, ὁριζόμενα εἰς 1 ο/ο ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τούτου δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 20.000 δραχ. Δι' ἀντικείμενον αἰτήσεως τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς 20.000 δραχ. εἰσπράττεται διὰ τὰ ἐπὶ πλέον τοῦ ποσοῦ τούτου ὡς δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου 1/2 ο/ο. Κατώτατον ποσὸν δικαιωμάτων ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως ὁρίζονται δραχ. 200, ἀνώτατον τοιοῦτον δραχ. δισχίλιαι (2.000). Ἔξοδα γινόμενα ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου λ. χ. τηλεγραφικὴ ἀμοιβὴ πραγματογνωμόνων κλπ. καταβάλλονται ἰδιαιτέρως ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος εἰς ταῦτα διαδίκου.

Ἐπὶ ὑποθέσεων, ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῶν ὁποίων εἶναι δύσκολον νὰ προσδιορισθῇ κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως προκαταβάλλονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου δραχ. 200. Οἱ διαιτηταὶ εὐθὺς ὡς ἐπιληρωθῶσι τῆς ἐξετάσεως τῆς ὑποθέσεως πρὸ πάσης ὕστερ ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἢ ὑπογραφῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ συμβιβασμοῦ, ὀφείλουσι νὰ προσδιορίσωσι τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως ἐφ' οὗ καταβάλλονται τὰ δικαιώματα κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ματαιουμένης τῆς διαιτησίας πρὸ πάσης συνελεύσεως τῶν διαιτητῶν ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς καταβαλόντας τὸ ἥμισυ τῶν παρ' αὐτῶν καταβληθέντων τῷ Ταμείῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου δικαιωμάτων, μεῖον τῶν τυχὸν ὑπὸ τούτου γενομένων ἐξόδων. Διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν ὁρίζεται ἂν τις ἢ καὶ ἀμφότεροι τῶν διαδίκων θὰ ἐπιβαρυνθοῦν μὲ τὰ ἔξοδα διαιτησίας, ὡς τοιούτων θεωρουμένων τῶν προκαταβληθέντων δικαιωμάτων τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ παντὸς ἄλλου ἐξόδου (τηλεγραφικῶν, ἀμοιβῆς πραγματογνωμόνων).

Πρὶν ἢ οἱ Διαιτηταὶ ἐπιληρωθῶσι τῆς ὑποθέσεως βεβαιοῦνται ἐὰν οἱ διάδικοι κατέβαλον πρὸς τὸ Ταμεῖον δικαιώματα τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἡ ἀμοιβὴ τῶν διαιτητῶν προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν διαιτησιῶν Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐπιμελητηρίου συνερχομένης πρὸς τοῦτο εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας τὸ βραδύτερον.

Ἄρθρον 29.

Πᾶσα διάταξις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δύναται νὰ τροποποιηθῇ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου λαμβανομένης δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ὑποβαλλομένης πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ὁ παρὼν κανονισμὸς ἐψηφίσθη κατὰ τὴν Συνεδρίασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ, Βιομηχανικοῦ καὶ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἰωαννίνων τῆς εἰκοστῆς ὀγδόης (28) Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἑβδόμου (1927) ἔτους καὶ ἐντέλλεται ἡ Διοίκησις ὅπως ἐνεργήσῃ διὰ τὴν ἐπικύρωσιν του ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Νοεμβρίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς

Π. Βουρλούμης

(2)

Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ διαιτητῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀργοστολίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 50 τοῦ νόμου 184, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀργοστολίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐγκρίνομεν κανονισμὸν διαιτησιῶν τοῦ εἰρημένου Ἐπιμελητηρίου, ἔχοντα οὕτω :

Κανονισμὸς διαιτησίας τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἐνέργειαν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ νόμου 184, ὡς ἐτροποποιήθη οὗτος ὑπὸ τοῦ νόμου 1863 καὶ τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος διαιτηταὶ δύνανται νὰ ἐκλεγῶσιν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου μόνον ἐκ τοῦ εἰδικοῦ καταλόγου τοῦ συνταχθησομένου ἀνὰ διετίαν καὶ ἐγκριθησομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Ἐν τῷ καταλόγῳ δύνανται νὰ περιληφθῶσι μέλη τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ ἄλλα πρόσωπα κατάλληλα κρινόμενα ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ μὴ ἔμποροι ἔτι.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁρίζων κατὰ τὰ ἄρθρα 44 καὶ 45 τοῦ νόμου διαιτητὰς ἢ ἐπιδιαιτητὴν ἐκλέγει κατὰ προτίμησιν πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς τὸν κλάδον τοῦ ἐμπορίου ἢ τῆς βιομηχανίας εἰς ἣν ἀνήκει ἡ διαιτητικῶς κριτέα ὑπόθεσις.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Ἐπιμελητήριον ὁρίζει ἐκ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ κατὰ προτίμησιν τὸν ἔχοντα νομικὴν μόρφωσιν, ὅστις χρησιμεύει ὡς γραμματεὺς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν διαιτητῶν, συντάσσει τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ πρωτόκολλα καὶ τηρεῖ τὸ ἀρχεῖον τῶν διαιτησιῶν καὶ βιβλία συμβιβασμῶν καὶ ἀποφάσεων παραλαμβάνει τὰ εἰς αὐτὸν παραδιδόμενα παρὰ τῶν μελῶν σχετικὰ μὲ τὴν διαιτησίαν ἀποδεικτικὰ καὶ ἄλλα ἔγγραφα, ἀριθμεῖ ταῦτα καὶ παρέχει ἀπόδειξιν παραλαβῆς των, ὑπέχει δὲ ἀτομικὴν εὐθύνην διὰ τὴν τυχὸν ἀπώλειαν ἢ φθορὰν τούτων.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰ διάδικα μέρη ὅπως ἔγγραφα ἢ βιβλία περιέχοντα κατὰ τὴν κρίσιν μυστικὰ τῆς ἐπιχειρήσεώς των καταθέτωσιν ἀντὶ τοῦ Γραμματέως παρὰ τῷ Προέδρῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὑποχρεουμένῳ πρὸς φύλαξιν τούτων.

Τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καὶ βιβλίων ἐπιτρέπεται νὰ λάβωσι γνῶσιν μόνον οἱ διάδικοι καὶ οἱ διαιτηταὶ καὶ οὗτοι δὲ μόνον καθ' ἃ μέρη σχετίζονται ταῦτα πρὸς τὴν ἐπίδικον διαφοράν, ἀπαγορευομένης πάσης τούτων ἀνακοινώσεως.

Ἄρθρον 3.

Οἱ διαιτηταὶ συνέρχονται ἔν τινι αἰθούσῃ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκτὸς ἂν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁρίσῃ ἄλλον πρὸς τοῦτο τόπον.

Κατὰ τὰς συζητήσεις τῆς ὑποθέσεως δὲν δύνανται νὰ παρίστανται εἰμὴ μόνον οἱ διάδικοι ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι τούτων, ὁ ἐπιδιαιτητὴς καὶ ὁ γραμματεύς.

Παρισταμένης ἀνάγκης πρὸς ἐξέτασιν δι' αὐτοψίας ἀντικειμένου τινὸς ἔχοντος οὐσιώδη σημασίαν, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν εἰς τὴν ἐπίδικον ὑπόθεσιν, δύναντα νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν τόπον, ἔνθα εὑρίσκεται τοῦτο ἐφ' ὅσον ἡ προσκόμισις του ὑπὸ τῶν μερῶν εἶναι δύσκολος ἢ πολυδάπανος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 αἴτησις ἢ αἱ δηλώσεις ἐν γένει τῶν μερῶν ὑποβάλλονται τῷ Ἐπιμελητηρίῳ εἰς διπλοῦν.

Κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος τοῦ ἑνὸς τῶν μερῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ χωρὶς νὰ ἔχῃ διορισθῇ εἰδικὸς διὰ τὴν διαιτησίαν ἀντιπρόσωπος του, δέον ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 43 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 41 ὑποβαλλομένῃ τῷ Προέδρῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου αἰτήσει ν' ἀναγράφηται ἐκτὸς τῆς πόλεως, ἐν ᾗ διαμένει ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις καὶ ἡ ἀκριβὴς αὐτοῦ διεύθυνσις, ὁ δὲ Πρόεδρος λαμβάνων τὴν αἴτησιν ὀφείλει ἀμέσως ν' ἀνακοινώσῃ ταύτην τῷ καθ' οὗ αὕτη ἀνεξαρτήτως τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 43 καὶ 46 ἐπιβαλλομένης τῷ αἰτοῦντι ὑποχρεώσεως πρὸς ἀνακοίνωσιν τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις διὰ τῆς ταχυτέρας ὁδοῦ φροντίζων νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ἀσφαλοῦς εἰς τοιοῦτον ἐπιδόσεως.

Ἄρθρον 5.

Πᾶσαι αἱ αἰτήσεις, δηλώσεις, κλήσεις κλπ. ἐν γένει ἔγγραφα τῆς διαδικασίας, τὰ ἀπευθυνόμενα εἴτε παρὰ τῶν διαδίκων πρὸς ἀλλήλους, τοὺς μάρτυρας καὶ πραγματογνώμονας εἴτε παρὰ τῶν διαιτητῶν πρὸς τοὺς διαδίκους, μάρτυρας καὶ πραγματογνώμονας περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ὁποίων δὲν προνοεῖ εἰδικῶς ὁ νόμος, ὑποβάλλονται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις μεριμνᾷ περὶ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν διά τινος τῶν κλητήρων τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀνακοινοῦνται καὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τὰ πρὸς οἱονδήποτε ἀπευθυνόμενα καὶ σχετικὰ πρὸς τὴν διαιτησίαν.

Τὸ ἔγγραφον ἐγχειρίζεται εἴτε πρὸς ὃν ἀπευθύνεται τοῦτο προσωπικῶς εἴτε πρός τινα τῶν συνοίκων ἢ ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου του ἢ πρὸς τὸν εἰδικῶς διὰ τὴν περὶ ἧς πρόκειται διαιτησίαν ἀντιπρόσωπόν του.

Ἡ ἐγχείρισις τοῦ ἐγγράφου βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπιδόσαντος κλητῆρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἣν προσυπογράφει ὁ παραλαβὼν τὸ ἔγγραφον.

Περὶ τῆς τυχὸν ἀρνήσεως τῆς παραλαβῆς ἢ τῆς ἀρνήσεως πρὸς συνυπογραφὴν τῆς ἐκθέσεως, γίνεται μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ κλητῆρος.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων προτεινομένη ἐξαίρεσις διαιτητοῦ, ἀναπληρωτοῦ του, τρίτου διαιτητοῦ ἢ ἐπιδιαιτητοῦ, κρίνεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς καλουμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐντὸς 48 ὡρῶν καὶ ἀποφαινομένης ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς κοινοποιεῖται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐντὸς 48 ὡρῶν, ἐφ' ὅσον δέ τις τούτων κατοικεῖ ἢ διαμένει ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου τηλεγραφικῶς.

Ἄρθρον 7.

Ὁ ὁπωσδήποτε ἀναπληρῶν τὸν ὁριστικὸν διαιτητὴν συνεχίζει τὴν ὑπόθεσιν εἰς ὃ σημεῖον εἶχεν αὕτη διακοπῇ ἕνεκα τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ πρώτου διαιτητοῦ, καθίσταται δ' ἐνήμερος αὐτῆς ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε προσαχθέντων στοιχείων. Μόνον δὲ ἐν ἀπολύτῳ ἀδυναμίᾳ αὐτοῦ, κατὰ τὴν κρίσιν του, νὰ πληροφορηθῇ λεπτομερῶς περὶ τῆς ὑποθέσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας ἢ μέρους αὐτῆς ἐνώπιον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8.

Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὁριστικῶς ἐκλεγέντων καὶ ἀποδεχθέντων διαιτητῶν, ὁρίζει ὁ Πρόεδρος

τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἣν πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς διαιτητάς, τρίτον διαιτητὴν καὶ ἐπιδιαιτητὴν καὶ τοὺς διαδίκους.

Ἄρθρον 9.

Ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν συνεφώνησαν περὶ τὸν διορισμὸν τοῦ τρίτου διαιτητοῦ καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ διορίζουσι τούτους οἱ διαιτηταὶ καὶ τούτων μὴ συμφωνούντων ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἄρθρον 10.

Οἱ διάδικοι παρίστανται αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου, ἐγγράφως διοριζομένου, παραστάσεώς των, ἐπιτρεπομένης μόνον ἕνεκα ἀσθενείας ἢ ἄλλων λόγων κρινομένων ὡς σοβαρῶν ὑπὸ τῶν διαιτητῶν.

Ὁ ἀντιπρόσωπος δέον νὰ ᾖ συνεταῖρος ἢ ὑπάλληλος τοῦ διαδίκου ἢ καὶ ἄλλος τις, ἐν τῇ τελευταίᾳ ὅμως περιπτώσει δέον οὗτος ἀπαραιτήτως νὰ ᾖ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ὁ διορισμὸς τοῦ ἀντιπροσώπου γίνεται δι' ἁπλῆς ἐπιστολῆς ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἄρθρον 11.

Μὴ ἐμφανισθέντων ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δ' κάσιμον καὶ διὰ δευτέραν φορὰν ἐντὸς 6 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ἄνευ προηγουμένης παρ' ἀμφοτέρων δικαιολογήσεως, κρινομένης ἐπαρκοῦς ὑπὸ διαιτητῶν, θεωρεῖται ἡ διαιτησία ὡς ματαιωθεῖσα.

Ἀποκλεισμένου τινὸς τῶν διαδίκων ἄνευ προηγουμένης δικαιολογίας, κρινομένης ἐπαρκοῦς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, ἡ ὑπόθεσις δύναται νὰ συζητηθῇ καὶ παρὰ τοῦτο.

Οἱ διαιτηταὶ προσπαθοῦν ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει νὰ συλλέξωσι καὶ οἰκοθεν πᾶν στοιχεῖον τεῖνον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, ἐπιβάλλοντες ἐν ἀνάγκῃ καὶ ὁιανδήποτε κρίνωσιν ἀπόδειξιν, μὴ θεωρουμένης τῆς αἰτήσεως τοῦ παρισταμένου ἐκ τῶν μελῶν συνεπείᾳ τῆς ἀπουσίας τοῦ ἑτέρου ὡς ὡμολογημένης.

Δύναται δὲ τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον ἂν κρίνῃ ἀναγκαῖον νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐξέτασιν δι' ἑτέραν ἡμέραν, παραγγέλλον τὴν ἐκ νέου κλήτευσιν τοῦ ἀπολειπομένου.

Ἐν ᾗ περ πτώσει καὶ κατὰ τὴν νέαν δικάσιμον, ἥτις δὲν δύναται νὰ ἀφίσταται τῆς πρώτης πλέον τῶν 8 ἡμερῶν δὲν παραστῇ ὁ ἀπολειπόμενος, οἱ διαιτηταὶ προβαίνουσιν εἰς τὴν περαιτέρω διάγνωσιν τῆς διαφορᾶς καὶ ἐρήμην αὐτοῦ κατὰ τὰ ἄνω εἰρημένα.

Ἄρθρον 12.

Τὴν διεύθυνσιν τῆς συζητήσεως θὰ ἔχῃ ὁ τρίτος διαιτητὴς ὅστις δίδει καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον εἰς τοὺς μάρτυρας, πραγματογνώμονας καὶ διαδίκους, ὑποχρεωμένους νὰ τηρῶσιν κατὰ τὴν συζήτησιν εὐκοσμίαν καὶ ἡσυχίαν.

Ὁ τυχὸν παρεκτρεπόμενος ἐκ τῶν διαδίκων κατὰ τὴν συζήτησιν ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν, δύναται νὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς αἰθούσης τῆς συνεδριάσεως ἐντολῇ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν, ἐξακολουθοῦσαν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, θεωρουμένην δὲ ὡς διεξαχθεῖσαν κατ' ἀντιμωλίαν ἀμφοτέρων.

Ἄρθρον 13.

Ὁ ἐπιδιαιτητής, ἐφ' ὅσον θὰ παρίσταται κατὰ τὴν συζήτησιν παρακολουθεῖ τὴν συζήτησιν μὴ μετέχων ὅμως τῶν διασκέψεων τῶν διαιτητῶν.

Ἐπελθούσης τυχὸν ἰσοψηφίας μεταξὺ τῶν διαιτητῶν προσκαλεῖται εἰς νέαν διάσκεψιν καὶ ὁ ἐπιδιαιτητής. Ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν θεωρεῖται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ κατὰ σχετικὴν ἢ ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ληφθεῖσα μεταξὺ τούτων καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.

Καταμεριζομένων τυχὸν τῶν ψήφων εἰς δύο ἀντιθέτους ἰσοψήφους μερίδας ἐπικρατεῖ ἡ ἀπόφασις τῆς μερίδος εἰς ἣν προσετέθη ὁ ἐπιδιαιτητής.

Τῶν τεσσάρων δὲ διαιτητῶν ἐχόντων ἑκάστου ἰδίαν γνώμην ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.

Ἄρθρον 14.

Οἱ διαιτηταὶ πρὶν ἢ ἐπιληφθῶσι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως ἀποπειρῶνται νὰ συμβιβάσωσι τὰ διάδικα μέρη.

Περὶ τοῦ ἐπιτευχθέντος συμβιβασμοῦ συντάσσεται ἔκθεσις εἰς διπλοῦν ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν διαιτητῶν καὶ τῶν διαδίκων καὶ κηρύσσεται ἐκτελεστὴ συμφώνως τοῖς ἄρθροις 50 τοῦ νόμου, 184, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος καὶ 124 καὶ ἑπ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 15.

Μὴ ἐπιτευχθείσης συμφωνίας προβαίνει ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως, οἱ δὲ διάδικοι ἀναπτύσσουσι προφορικῶς τοὺς ἰσχυρισμοὺς των ὑποβαλλόντες καὶ τὰ τυχὸν μὴ ὑποβεβλημένα πρότερον ὑπομνήματά των.

Ἄρθρον 16.

Ὁ γραμματεὺς κρατεῖ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῶν διαιτητῶν, ἐν οἷς ἀναγράφεται ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς συνεδριάσεως, τὰ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν, τρίτου διαιτητοῦ καὶ ἐπιδιαιτητοῦ, τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἢ ἀντιπροσώπων των ἢ τὴν παρατήρησιν ὅτι δὲν ἐνεφανίσθησαν, περίληψιν διαλαμβάνουσαν τὰ οὐσιώδη τῆς συζητήσεως, καθὼς καὶ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν διαδίκων καὶ σύντομον μνείαν παντὸς οὐσιώδους συμβάντος ἐν τῇ συνεδριάσει. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο ὑπογράφεται παρὰ τῶν διαιτητῶν.

Ἄρθρον 17.

Τὰ θέματα καὶ τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως ὁρίζουσιν οἱ διαιτηταὶ κατ' ἰδίαν κρίσιν μὴ ὑποβαλλόμενοι εἰς οὐδένα περιορισμόν, δυνάμενοι νὰ ἐξετάσωσι καὶ μάρτυρας, οὓς ἐγκρίνουσι, καίτοι μὴ προταθέντας ὑπὸ τῶν διαδίκων.

Οἱ μάρτυρες προτείνονται ὑπὸ τῶν διαδίκων ἢ προσκαλοῦνται ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος ὁρισθέντα, πρὸς ἐξέτασιν καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁριζομένην ὑπὸ τῶν διαιτητῶν καὶ ἀνακοινουμένην εἰς πάντας τοὺς διαδίκους.

Οἱ διαιτηταὶ δύνανται, μὴ συμφωνούντων τῶν διαδίκων, ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα, εἴτε τὸν ἀριθμὸν τῶν πραγματογνωμόνων, νὰ ὁρίσωσιν οἰκοθεν τοιούτους, ὁρίζουσι δὲ κατ' οἰκείαν κρίσιν καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν δυνάμενοι νὰ διορίσωσι καὶ ἕνα μόνον.

Ἄρθρον 18.

Οἱ διαιτηταὶ οἰκοθεν, εἴτε συνεπείᾳ αἰτήσεως τῶν διαδίκων, δύνανται νὰ διατάξωσιν ἐὰν ἐγκρίνωσι τὴν προηγουμένην ὄρκισιν τῶν πραγματογνωμόνων ἢ μαρτύρων, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 50 τοῦ νόμου 184, ὡς ἐτροποποιήθη.

Μνεία τῆς ἀποφάσεως περὶ ὁρκίσεως ὡς καὶ ἡ κατάθεσις τοῦ ὁρκισθέντος καταχωρεῖται εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως.

Ἄρθρον 19.

Περὶ ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων, τῆς διεξαχθείσης αὐτοψίας συντάσσεται ἰδιαιτέρα ἑκάστοτε ἔκθε-

σις, ἀναγράφουσα τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν καὶ τὸν τόπον τῆς πράξεως, τὰ ὀνόματα τῶν παραστάντων καὶ τὸ ἀντικείμενον ὅ ἀφορᾷ.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑπογράφεται παρὰ τῶν λαβόντων μέρος εἰς ταύτην προσώπων, γινομένης μνείας τοῦ λόγου δι' ὃν τις ἐκ τῶν μετασχόντων τῆς πράξεως ἠρνήθη νὰ ὑπογράψῃ.

Ἄρθρον 20.

Τὸν ἐπαγόμενον ἢ ἀντεπαγόμενον ὅρκον δύνανται νὰ ἐπιβάλωσιν ἢ μὴ οἱ διαιτηταὶ κατὰ τὴν κρίσιν των, δυνάμενοι νὰ ἐπιβάλωσιν οἰκοθεν εἰς ἕνα τῶν διαδίκων ἢ ἀναπληρωματικὸν ἢ ἀπαλλακτικὸν ὅρκον.

Οἱ διάδικοι ὀφείλουσι νὰ δώσωσι τὸν ὅρκον ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ταχθείσης προθεσμίας.

Οἱ διαιτηταί, ὁ εἰρηνοδίκης ἢ ὁ πρόξενος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ δοθῇ ὁ ὅρκος, δύνανται πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς προθεσμίας νὰ παρατείνωσι ταύτην πρὸς δόσιν αὐτοῦ, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις κατὰ τὴν κρίσιν των. Οἱ δὲ διαιτηταὶ δύνανται καὶ μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου προθεσμίας νὰ τάξωσι καὶ νέαν τοιαύτην, ἐν ᾗ περιπτώσει πείθονται κατὰ τὴν κρίσιν των, ὅτι συντρέχει περίπτωσις ἀνυπερβλήτου κωλύματος πρὸς ἐμπρόθεσμον δόσιν τοῦ ὅρκου.

Ἡ μὴ δόσις τοῦ ἐπιβληθέντος ὅρκου δὲν ἀποτελεῖ πάντοτε ὁμολογίαν ὑποχρεωτικὴν διὰ τοὺς διαιτητάς.

Ἄρθρον 21.

Ὁ ὅρκος δίδεται αὐτοπροσώπως ὑπὸ τῶν διαδίκων, προκειμένου δὲ περὶ ἑταιρειῶν ἢ ἄλλων προσώπων, ὑπὸ τοῦ νομίμως ἐκπροσωποῦντος αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου, οὐχὶ δημοσίᾳ συνεδριάζοντος ἢ προξένου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ ὁρκιστέου διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος.

Οἱ διαιτηταὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἔγγραφον περιέχον, προκειμένου μὲν περὶ ὅρκου διαδίκου, τὸ ὄνομα τοῦ ὁμόσαντος, τὴν ταχθεῖσαν πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου ἡμέραν καὶ ὥραν, ὡς καὶ τὸ θέμα τοῦ ὅρκου συγκεκριμένως διατυπωμένον.

Προκειμένου δὲ περὶ τοῦ ὅρκου μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων, καθορίζεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῶν διαιτητῶν ἡ ὑπόθεσις καὶ τὸ ἀντικείμενον, ἐφ' οὗ θὰ ἐξετασθῶσιν οὗτοι.

Ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου τούτου τῶν διαιτητῶν ἀποστέλλει ἀμελλητὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δι' ἐγγράφου του πρός τε τοὺς διαδίκους, τοὺς πραγματογνώμονας καὶ τοὺς τυχὸν ἄνευ προτάσεως τῶν διαδίκων προσκληθέντας πρὸς ἐξέτασιν μάρτυρας καὶ πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην ἢ πρόξενον, παρακαλῶν τούτους ὅπως δεχθῶσι τὸν ὅρκον τῶν διαδίκων, μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων.

Κατὰ τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου τούτου δύναται νὰ παρίστανται, μὴ ἀπαιτουμένης προσκλήσεώς του πρὸς τοῦτο, καὶ ὁ ἀντίδικος τοῦ ὁμόσαντος.

Ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς ὁρκωμοσίας ἐπιτρέπονται μόνον ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ προξένου.

Περὶ τῆς ὁρκωμοσίας τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων ἢ διαδίκων συντάσσεται πρᾶξις τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ προξένου, ἀποστέλλεται δ' αὕτη εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐντὸς 48 τὸ βραδύτερον ὡρῶν ἀπὸ τῆς ὁρκοδοσίας, ὅστις διαβιβάζει ταύτην ἀμελλητὶ πρὸς τοὺς διαιτητάς.

Ἄρθρον 22.

Ἀπολειπομένων τῆς ὁρκοδοσίας μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων, κρίνουσιν οἱ διαιτηταὶ ἂν πρέπει νὰ διορισθῶσιν ἄλλοι πραγματογνώμονες ἢ ἂν πρέπῃ νὰ δεχθῶσι πρὸς ἐξέτασιν ἀνωμοτεὶ τοὺς μάρτυρας τοὺς κωλυθέντας ὁπωσδήποτε νὰ ὁμόσωσιν ἢ ἂν πρέπει νὰ ζητήσωσι καὶ πάλιν τὴν ὁρκισίν των.

Ἄρθρον 23.

Ἡ ὁρκισις τοῦ διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος κατοικούντων εἰς μέρη ἔνθα λειτουργοῦσιν Ἑλληνικὰ Προξενικὰ Δικαστήρια, ἐνεργεῖται παρὰ τούτων, ἀπευθυνομένου τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς ταῦτα, οὐχὶ εἰς τοὺς Προξένους.

Ἀποφασισθείσης τῆς ὁρκίσεως ἀλλοδαποῦ, κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἢ προκειμένου περὶ ἡμεδαποῦ κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος εἰς μέρος ἔνθα δὲν ὑπάρχει Ἑλληνικὴ Προξενικὴ Ἀρχή, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου διαβιβάζει εἰς τὸν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν Κεφαλληνίας τὴν πρὸς ὅρκισιν πρόσκλησιν τῶν διαιτητῶν μὲ τὴν παράκλησιν, ὅπως διαβιβάσῃ ταύτην διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸ ὑποδειχθησόμενον αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὡς ἁρμόδιον δικαστήριον τῆς διαμονῆς τοῦ ὁρκιστέου διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος, μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως δεχθῇ τούτους πρὸς ὅρκισιν.

Ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ ἁρμόδιον ἀλλοδαπὸν δικαστήριον δὲν κωλύεται ἐκ τῶν νόμων τοῦ τόπου του νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν παράκλησιν ταύτην καὶ ἄνευ μεσολαβήσεως Ἑλληνικοῦ δικαστηρίου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δύναται ν' ἀποταθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο εἴτε ἀμέσως εἴτε διὰ τοῦ Ἕλληνος Προξένου.

Ἄρθρο" 24.

Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν, ἐκτὸς ἐὰν κατοικῶσιν ἢ διαμένωσιν ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅτε οἱ διαιτηταὶ δύνανται νὰ ἀναθέσωσι τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν, ἐν μὲν τῇ ἡμεδαπῇ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ τῆς διαμονῆς των, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς τὸν Πρόξενον ἢ Προξενικὸν Δικαστήριον.

Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται προκειμένου καὶ περὶ τῆς καταθέσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου διεξαχθείσης πραγματογνωμοσύνης. Ἐὰν ἡ κατὰ νόμον προθεσμία δὲν ἀρκῇ διὰ τὴν διάγνωσιν τῆς διαφορᾶς καὶ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, οἱ διαιτηταὶ δύνανται νὰ ζητήσωσι παράτασιν τῆς προθεσμίας καὶ ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον 47 τοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 25.

Περαιωθείσης τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαδικασίας καὶ προσαχθέντων πάντων τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν ἀναγκαίων στοιχείων, ὅπως κρίνωσιν ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, συνέρχονται οὗτοι πρὸς διάσκεψιν μὴ παρισταμένων τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τοῦ γραμματέως.

Ὁ νεώτερος τῶν διαιτητῶν κρατεῖ σημείωμα τῶν αἰτιολογιῶν καὶ διατακτικοῦ τῆς ἀποφάσεως, ὅπερ παραδίδεται εἰς τὸν γραμματέα πρὸς σύνταξιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

Προκυπτούσης διαφωνίας μεταξὺ τῶν διαιτητῶν κατὰ τὸ στάδιον τῆς διαδικασίας ἐπὶ παρεμπίπτοντος ζητήματος, καλεῖται ὁ ἐπιδιαιτητὴς διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου πρὸς ἐπίλυσιν τῆς διαφωνίας ταύτης.

Διαφωνούντων δὲ τῶν διαιτητῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκδοτέαν ὁριστικὴν ἀπόφασιν προσκαλεῖται ὁ γραμματεὺς καὶ συντάσσει ἔκθεσιν περὶ τῆς διαφωνίας, ἄνευ μνείας τῆς γνώμης ἑκάστου τούτων. Ἡ ἔκθεσις ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ὑποβάλλεται ἀμελλητὶ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις ἐντὸς 48 ὡρῶν καλεῖ τοὺς διαιτητὰς καὶ ἐπιδιαιτητὴν εἰς νέαν διάσκεψιν, καθ' ἣν ἀποφαίνεται ὁ ἐπιδιαιτητής, συντασσομένου ὑπὸ τούτου τοῦ σημειώματος τῆς αἰτιολογήσεως καὶ διατακτικοῦ τῆς ὑπὸ τοῦ γραμματέως συντακτέας ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 26.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν συντάσσεται ἐγγράφως κατὰ τὸν τύπον τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, περιέχει δὲ ἀπαραιτή-

τως : 1) Τὰ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν, τρίτου διαιτητοῦ καὶ ἐπιδιαιτητοῦ, τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἔκδοσιν ἀποφάσεως (γινομένης μνείας ἂν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως τῆς ἀποφάσεως ἐγένετο ἀναπλήρωσις τοῦ ὁριστικοῦ διαιτητοῦ). 2) Τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων μὲ τὴν παρατήρησιν ἂν οὗτοι ἐνεφανίσθησαν ἢ ὄχι. 3) Σημείωσιν τῆς ὑπὸ δίκην ὑποθέσεως, ἤτοι ἔκθεσιν περιληπτικὴν καὶ κατὰ διηγηματικὸν τρόπον συντεταγμένην. 4) Τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς εἰς ἀξίαν. 5) Τὸ αἰτιολογικὸν (ἐφ' ὅσον δὲν συνεφωνήθη ὑπὸ τῶν μερῶν ἡ ἔκδοσις ἀναιτιολογήτου ἀποφάσεως). 6) Τὸ διατακτικόν, περιέχον τὴν ἀπόφασιν τῶν διαιτητῶν, δι' ἧς γίνεται δεκτὴ ἢ ἀπορρίπτεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ αἴτησις ἢ ἀνταγωγὴ (ὁσάκις ἐπετράπη ἡ συνεκδίκασίς της).

Ἄρθρον 27.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν θεωρεῖται ὡς ἐκδεδομένη καὶ διὰ τοῦτο ἀμετάκλητος ἅμα ὑπογραφῇ παρὰ τούτων τὸ περὶ ταύτης ἔγγραφον εἰς διπλοῦν κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ νόμου, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς ἐνώπιον τῶν διαδίκων ἀναγνώσεως αὐτῆς.

Ἡ ἀπόφασις καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς ταύτην ἔγγραφα φυλάσσονται ἐν τῷ Ἀρχείῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐπὶ δεκαετίαν, ἐκτὸς ἐκείνων ἅτινα ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς ἀποδοτέα, καθ' ἃ ἀπαραίτητα εἰς τοὺς προσαγαγόντας ταῦτα διαδίκους.

Παρὰ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκδίδονται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν κατὰ τὴν δίκην συνταχθεισῶν ἀποφάσεων καὶ πρακτικῶν καὶ τῶν εἰς τοὺς διαιτητὰς τυχὸν ὑποβληθέντων ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ὑπομνημάτων. Τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀντιγράφων τούτων βεβαιοῖ ὁ Πρόεδρος ἢ πᾶν ἄλλο πρόσωπον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἁρμόδιον πρὸς τοῦτο, κατὰ τὸν νόμον περὶ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων.

Ἄρθρον 28.

Ὁ ὑποβάλλων τὴν αἴτησιν περὶ διαιτησίας κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 40 παράγραφοι 2, 3 καὶ 4 τοῦ νόμου 184 ἢ ἀμφότεροι οἱ αἰτοῦντες εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 40, προκαταβάλλουσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἔναντι ἀποδείξεως τούτου, τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 παράγρ. 4 τοῦ Νόμου 1863 προβλεπόμενα δικαιώματα διεξαγωγῆς τῆς διαιτησίας, ὁριζόμενα εἰς 3 ο/ο ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τούτου ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 20.000 δραχμῶν.

Δι' ἀντικείμενον αἰτήσεως τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς 20.000 δραχμὰς εἰσπράττεται διὰ τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ ποσοῦ τούτου ὡς δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου 1 ο/ο. Κατώτατον ποσὸν δικαιωμάτων, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως, ὁρίζονται δραχμαὶ 200, ἀνώτατον τοιοῦτον δραχ. 5.000. Ἔξοδα γενόμενα ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου, λ. χ. τηλεγραφικά, ἀμοιβὴ πραγματογνωμόνων κλπ., καταβάλλονται ἰδιαιτέρως παρὰ τοῦ καταδικασθέντος εἰς ταῦτα διαδίκου.

Ἐπὶ ὑποθέσεων, ἡ ἀξία τῶν ἀντικειμένων τῶν ὁποίων εἶναι δύσκολον νὰ προσδιορισθῇ κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως, προκαταβάλλονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου δραχ. 200. Οἱ διαιτηταὶ εὐθὺς ὡς ἐπιληφθῶσι τῆς ἐξετάσεως τῆς ὑποθέσεως πρὸ πάσης ἔτι ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ἢ ὑπογραφῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ συμβιβασμοῦ, ὀφείλουσι νὰ προσδιορίσωσι τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως, ἐφ' οὗ καταβάλλονται τὰ δικαιώματα κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ματαιουμένης τῆς διαιτησίας πρὸ πάσης συνελεύσεως τῶν διαιτητῶν ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς καταβαλόντας τὸ ἥμισυ τῶν παρ' αὐτῶν καταβληθέντων τῷ Ταμείῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου δικαιωμάτων, μείον τῶν τυχὸν ὑπὸ τούτου γενομένων ἐξόδων. Διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν ὁρίζεται ἂν τις ἢ καὶ ἀμφότεροι τῶν διαδίκων θὰ ἐπιβαρυνθοῦν μὲ τὰ ἔξοδα διαιτησίας, ὡς τοιούτων θεωρουμένων τῶν προκαταβληθέντων δικαιωμάτων τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ παντὸς ἄλλου ἐξόδου (τηλεγραφικῶν, ἀμοιβῆς πραγματογνωμόνων, οὐχὶ ὅμως καὶ δικηγορικῆς ἀμοιβῆς) καταβαλλομένης παρ' ἑκάστου τῶν διαδίκων δι' ἑαυτόν.

Πρὶν ἢ οἱ διαιτηταὶ ἐπιληφθῶσι τῆς ὑποθέσεως βεβαιοῦνται οἱ διαιτηταὶ ἐὰν οἱ διάδικοι κατέβαλον πρὸς τὸ Ταμεῖον δικαιώματα Ἐπιμελητηρίου.

Ἡ ἀμοιβὴ τῶν διαιτητῶν προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τούτων ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν διαιτητῶν Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐπιμελητηρίου συνερχομένης πρὸς τοῦτο εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας τὸ βραδύτερον.

Ἄρθρον 29.

Ὁ παρὼν κανονισμὸς καταργεῖ πάντα προηγούμενον, τροποποιεῖται δὲ κατόπιν αἰτήσεως 10 διοικούντων μελῶν.

Ὁ Πρόεδρος
Ν. ΡΑΖΗΣ

Ὁ Γραμματεύς
Ν. ΣΙΜΑΤΟΣ

Τὰ Μέλη

Δ. Κρητικός, Ἀντιπρόεδρος, Γ. Μαρᾶτος, Ἀντιπρόεδρος, Κ. Θ. Ἀποστολάτος, Ταμίας, Γ. Λιοσάτος, Σ. Ἀβλιχος, Κ. Τσιλιμηδός, Γ. Στίβας, Ι. Λαμπίρης, Α. Παγουλάτος, Κ. Α. Ἀποστολάτος, Σ. Βρεττός, Κ. Μανωλάτος, Σ. Μαρκᾶτος, Ε. Ραζῆς, Κ. Κανελλόπουλος, Δ. Ραζῆς, Π. Γαλιατσᾶτος, Α. Γεωργᾶτος, Α. Ἀρβανιτάκης.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Π. Βυρλούμης

---

(3)

Περὶ ἐγκρίσεως ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως πρὸς διευθέτησιν τῆς κοίτης τοῦ χειμάρρου Πόντζα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 22 καὶ ἐπόμ. τοῦ ἀπὸ 18 Μαρτίου 1924 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ 2953 κλπ.», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἀναγνωρίζομεν ὡς δημοσίαν ὠφέλειαν καὶ ἐγκρίνομεν τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἐκτάσεως ἐκ μ. τ. 282 κειμένης εἰς θέσιν «Πόντζα» τῆς περιφερείας Λεβαδείας καὶ εἰκονιζομένης εἰς τὸ προσηρτημένον τῷ παρόντι ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. διάγραμμα τοῦ μηχανικοῦ Λεβαδείας, ἐφ' ἧς ἀξιοῦσι δικαιώματα κυριότητος οἱ Γεώργ. Λάππας, Νικ. Ἀνδρεαδάκης καὶ Ἀναστ. Ἀναστασίου, ὡς ἀναγκαιούσης πρὸς διευθέτησιν τῆς κοίτης τοῦ χειμάρρου Πόντζα παρὰ τὴν ὁδὸν Θηβῶν Λεβαδείας.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Νοεμβρίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. Χρηστομάνος

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.